03/11/2019

ΟΣΙΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ Ο ΕΚ ΣΤΕΜΝΙΤΣΗΣ: Το γαλά που ευωδίαζε

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κατέβηκε κάτω στους ανθρώπους, απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα. Άνθρωπος ασκητής, της δεινής σπηλιάς, της υγρασίας και του βράχου, αντίκρισε τους χωρικούς να γλεντούν, να πίνουν και να τρώνε και να σχηματίζουν κύκλους στον χορόν.

Ο Όσιος ηθέλησε να διακόψει την πασχαλιάτικη αναψυχή, έχοντας μία μεγαλοψυχία για να μοιράσει την ευχή του σε όσους θα ανταποκρίνονταν στο κάλεσμα του. Τι ήταν, άραγε, ετούτο, όπου θα μπορούσε να διακόψει μία ολόκληρη λαμπριάτικη πανήγυρη;

«Αδερφοί» είπε ο Γέρο Λεόντιος, «φεύγω, εντός ολίγου, για τη χαρά του Κυρίου μου, και, μήπως θα ηθέλατε να ηρθείτε να με ετοιμάσετε;».

ΛΟΙΔΟΡΩΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝ ΧΟΡΩ – 38 ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΑΔΙΑΦΟΡΗΣΑΝ

Τον χορό συνέθεταν σαράντα (40) ζευγάρια χωριανών του Παλαιοχωρίου, έξω από την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου, τους οποίους ο Άγιος καλούσε και ξανακαλούσε, μήπως και κάποιος προσφερθεί για να τον νεκροντύσει, τον φροντίσει και λάβει την ευχή του.

Σχεδόν όλοι, αδιαφόρησαν, και, μάλιστα, τον ελοιδόρησαν μέσα στη θέρμη της διασκεδάσεώς τους. Όμως, και πάλι, από τη ζύμη τη μικρά που ποτέ δε λείπει, τέσσερις άνθρωποι, δύο (2) ανδρόγυνα ανταποκρίθηκαν, πλησιάζοντας τον Όσιον και ποιος ξέρει καταπώς, αλλά εκείνοι εστίασαν και τρόπον τινά τον συνέδραμαν.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΟΣΙΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ – ΑΠΕΘΑΝΑΝ ΚΑΙ ΤΑ 38 (!!) ΑΝΔΡΟΓΥΝΑ

Σε λίγη ώρα, εκοιμήθη, καθώς το είχε πληροφορηθεί, ημέρα του Πάσχα το απόγευμα και ώρα της Αγάπης εσπερινή. Ο Όσιος Λεόντιος εχώθηκε από μόνος του μέσα στο κενοτάφιο, το οποίο είχε ήδη μαστορέψει ο ίδιος για τον εαυτόν του, οπότε και με γιομάτη τη λαχτάρα, αναχώρησε επιτέλους για τη χαρά του Κυρίου του.

Επιτέλους, η αναχώρησις. Ήρθε η στιγμή. Έρχεται, φθάνει, αργεί αλλά και τρέχει η αμαξοστοιχία για την ωραία επάνω ζωή, «ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον».

Υποθέτει κανείς τον Λεόντιον να στριμώχνεται στο κενοτάφιο των χειρών του και ύστερα «φου…» προς την αγκάλη του γλυκυτάτου Ιησού Χριστού.

Το έτος εκείνο, τα τριάντα οκτώ (38) ζευγάρια που αδιαφόρησαν στο κάλεσμα του Γέρο Λεοντίου, λοιδορώντας, μάλιστα, τον Άγιον του Θεού, απέθαναν όλα!

Το Παλαιοχώρι καταστράφηκε ολοσχερώς, αφανιζόμενο έως τις ρίζες του από επιδρομή των Αλβανών, ώστε, έπειτα, να κοιτάζεις μόνον τα ερείπια και ένα χαμηλό αεράκι από στάχτη, και, άραγε, τι φοβερόν να μην έχεις λιγάκι τον νουν σου στις προσκλήσεις των ανθρώπων του Θεού.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ – ΤΟ ΓΑΛΑ ΠΟΥ ΕΥΩΔΙΑΖΕΙ

Μετά την κοίμηση του Οσίου Λεοντίου, εκκινεί να εκτυλίσσεται ένα σπάνιο θαύμα, με μία γίδα που ολοένα εξαφανίζονταν από το κοπάδι της, απομακρύνονταν, κάπου πήγαινε, με τον βοσκό της να μην ξέρει και να μην έχει ακόμη εξιχνιάσει το φαινόμενο, όμως, καταλαβαίνοντας σε κάθε ένα από τα βράδια ότι αυτουνού του ζωντανού το αρμεγμένο γάλα ανέδιδε μία σαφέστατη, απολύτως αισθητή, ευχάριστη ευωδία.

Πέρασε καιρός, με το γάλα του συγκεκριμένου ζωντανού επιμόνως ευωδιαστό, κάτι το ιδιαιτέρως ξεχωριστό, όπου μόνον θαυμαστή απορία προκαλούσε στον βοσκό.

«Πατέρα, αυτό κι αυτό» είπε ο βοσκός προς τον γέροντα πατέρα του.

Ο σοφός πατήρ, μένοντας έκπληκτος κι αυτός, μην έχοντας ξανακούσει τέτοιο πράμα, του λέγει: «Ακολούθα την, να ειδούμε που πηγαίνει, τι κάμνει, που φεύγει».

Ο βοσκός, έχοντας πάρει την ευχή και του πατρός του, ήταν πλέον έτοιμος να ανακαλύψει, να ψηλαφίσει και κατόπιν να δοξολογήσει το σπουδαίο θαύμα:

Το ζωντανό αποχωρίζονταν τα άλλα ζώα, ανεβαίνοντας ψηλά στο Μονύδριο της Βλαχέρνας, όπου έγλειφε ωσάν να προσκυνά τα ιερά λείψανα του Οσίου Λεοντίου – ή, κατά άλλους, πηγαίνοντας στόμα με στόμα η μαρτυρία μέσα στους καιρούς, έτρωγε το χορτάρι, το οποίο ανέβαινε από την οπή του άνω μέρους του θολωτού, κτιστού τάφου του Αγίου.

Ο βοσκός εγνώριζε τον Γέρο Λεόντιον, όσο εκείνος ζούσε επί της Γης. Και, πράγματι, η στιγμή, όπου συνειδητοποιείς ότι κάποιος γνωστός σου, κάποιος που τον χαιρετούσες και που συνομιλούσες μαζί του, ό,τι εκείνος κατ΄ευδοκίαν Θεού αγίασε (!) είναι μία στιγμή, την οποία όσοι την έζησαν μέσα στους αιώνες, μονάχα εκείνοι μπορούν να τη γεννήσουν με λέξεις και με παρομοιώσεις που κι αυτές αποτυγχάνουν ως μη επαρκείς, αδύνατες, μη αρκετές.

Δια πρεσβειών του Οσίου Λεοντίου του εκ Στεμνίτσης, Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν μας.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ – ΠΟΤΕ ΕΖΗΣΕ – Η ΤΙΜΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

Ο Όσιος Λεόντιος γεννήθηκε και ανδρώθηκε στη Στεμνίτσα. Πρόκειται περί του Οσίου Λεοντίου της οικογένειας των Πασομεναίων εκ Στεμνίτσας, προστάτη της γενέτειράς του, που κοιμήθηκε στο Μονύδριο Βλαχέρνας, το οποίο είχε ιδρύσει ο ίδιος, μεταξύ των ετών 1650-1750.

Αν και δεν έχει γίνει η επίσημη αγιοκατάταξη του από την Εκκλησία μας, ωστόσο, στα όρια της Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως εντοπίζονται σε Ναούς και Μονές απεικονίσεις της μορφής του, ενώ τα ιερά του λείψανα τυγχάνουν τιμής και προσκύνησης. Και αυτό γίνεται, όπως, εξάλλου, επισημαίνει ο Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, κ. Ιερεμίας, γιατί ο ευσεβής λαός μας

ακολουθεί την Ορθόδοξη παράδοση μας, σύμφωνα με την οποία, ένας άγιος καθιερώνεται πρώτα στη συνείδηση του χριστεπωνύμου πληρώματος και έπειτα διακηρύσσεται επίσημα η αγιότητά του από την Εκκλησίας μας.

ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΣΤΕΜΝΙΤΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΑΛΙΕΥΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟ «Ο ΟΣΙΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ Ο ΕΚ ΣΤΕΜΝΙΤΣΗΣ – ΑΡΧΙΜ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ π'' Ν. ΠΕΤΤΑ, Δ.Φ – ΑΓΙΑΣΜΕΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΓΟΡΤΥΝΙΑ (1)» – *Πρόλογος και Ευλογίας προίμιον του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου*.

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»